

Смѣшниятъ длъжникъ.

(Приказка).

Единъ сиромасъ ималъ да дължи на нѣколко души. Тѣ го чакали доста врѣме и найсетнѣ търпението имъ се изчерпило, станали и отишли да го търсятъ.

Намѣрили го. Сиромасхътъ имъ казалъ : „Елате този и този день да ви платя“!

Като дошелъ казания день, сиромасхътъ нѣмалъ какво да имъ даде и рѣшилъ да излѣзе отъ кѣщи. На излизане казалъ на жена си:

— Жено, азъ излизамъ и ще се върна посрѣдъ нощъ. Ако дойдатъ търговцитѣ да ме търсятъ, кажи имъ, че съмъ отишълъ да сѣя трѣне. Тѣ ще те попитатъ: „За какво му сѣ?“ Ти имъ кажи: „По селския пѣтъ сутринъ и вечеръ минаватъ овци; трѣнетѣ ще ги закачатъ и отъ всѣка овца ще отскубватъ по малко вълна, тази вълна азъ ще събера, ще я продамъ и ще имъ изплатя дълга си“.

Като казалъ това, сиромасхътъ излѣзълъ.

Малко прѣди обѣдъ прѣдъ кѣщата му се спрѣли трима души. Тѣ били търговцитѣ. Влѣзли въ двора и се отправили къмъ кѣщи. Жената на сиромаса ги видѣла и излѣзла да ги посрѣщне.

Единътъ отъ търговцитѣ я попиталъ за мъжа ѝ. Тя отговорила, както я бѣше той научилъ.

Като чули послѣднитѣ думи, търговцитѣ се спогледали и засмѣли.